Uittreksel uit de minuten berustende ter griffie van het Hof van beroep te Gent.
Het Hof van beroep te Gent, 8e kamer, rechtdoende in correctionele zaken heeft het volgend arrest geveld :

Nr. 34/01
VAN HET PARKET
Nr. 91400
VAN HET ARREST

In de zaak van het Openbaar Ministerie

En waarbij zich gevoegd heeft/hebben als burgerlijke partij(en):

1. ___, onderwijzer, wonende te

2. ___, wonende te

3. ___, wonende te

4. ___
meubelmaker, wonende te

5. ___, onderwijzer, wonende te

TEGEN

1.nr. , bediende, geboren , wonende te

2.nr. gepensioneerde, geboren , wonende te

3.nr. , meubelmaker, geboren , wonende te

Verdacht van : te :

A.De eerste en de tweede : op niet nader te bepalen datum in de periode tussen 11 december 1992 tot op 16 december 1992 :
Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden valsheid te hebben gepleegd in handels- of bankgeschriften, of in private geschriften, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk op te maken of achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten tot doel hadden op te nemen en vast te stellen; de valsheid erin bestaande een document te hebben nagebootst dat als bouwvergunningsaanvraag moest dienen en hierop een valse handtekening te hebben geplaatst ten nadele van en met hetzelfde bedrieglijk opzet of hetzelfde oogmerk om te schaden gebruik te hebben gemaakt van de valse akten of valse stukken wetende dat ze vals waren ten nadele van (21.18.305/92).

B.Opzettelijk slagen of verwondingen te hebben toegebracht :
1.de tweede : op 21 maart 1996 :
aan (43.18.338/96);

2.op 23 februari 1997 :
de eerste : aan
de derde : aan
(43.24.217/97).

C.De eerste en de tweede : op 8 april 1996 :
Door gebaren of zinnebeelden te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.(45.61.100234/96)

D.De eerste : op 23 februari 1997 :
In overtreding van art. 3, 4, 17, 20, 22 van de wet van 3 januari 1933, gewijzigd bij de wet van 30 januari 1991, een stok met touw vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, uitgedeeld, ingevoerd, vervoerd, opgeslagen of gedragen te hebben, zijnde een wapen dat geacht wordt een verboden wapen te zijn. (43.24.217/97)

E.De eerste en de tweede : op 15 augustus 1996 :
Hetzij door daden, hetzij door geschriften, prenten of zinnebeelden te hebben beledigd in één van de omstandigheden in art. 444 strafwetboek bepaald (52.18.936/96).

F.De eerste : sedert 25 maart 1993 tot op datum dagvaarding :
Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4 §1, 20, 39 §1,1° en §2 en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, en de artikelen 1, 5 §1 en 80 en bijlage 1 rubriek 9.9 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de overheid een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd, te weten :
een inrichting met meer dan 10 gespeende honden te hebben gehouden, zonder daartoe over de nodige vergunning te beschikken,
die het voorwerp uitmaakt van Bijlage I rubriek 9.9 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning. (62.97.1666/93)

G.De eerste : op 23 maart 1993 :
Bij inbreuk op art. 39 §1.3° van het decreet van 28.6.1985 toezicht te hebben verhinderd op een hinderlijke inrichting ten nadele van adjunct-politiecommissaris, en , agent-brigadier (63.18.633/93).

H.De eerste en de tweede : op 15 januari 1996 :
Kwaadwillig bij de overheid, schriftelijk een lasterlijke aangifte ingediend te hebben ten nadele van (52.61.100121/96/10).

I.De eerste en de tweede : op 28 oktober 1996 :
Opzettelijk landelijke of stedelijke afsluitingen uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield namelijk het loswrikken van stenen van de muur die als afsluiting dient tussen de eigendom van verdachte en benadeelde ten nadele van (50.61.100767/96).

J.De eerste en de tweede :
Kwaadwillig een bepaald feit ten laste gelegd te hebben dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegd feit toestaat : :
- op 14 oktober 1996 : ten nadele van
- op niet nader te bepalen datum begin oktober 1996 : ten nadele van
(52.61.100768/96 - 52.61.100775/96).
K.De eerste : sedert niet nader te bepalen datum in juli 1986 tot op datum bevel tot dagvaarding :
Bij inbreuk op art. 44 §1-1°, 64 en 65 van de Wet van 29.3.1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw en vanaf 25.3.1997 geformuleerd in de artikelen 42 §1,1°, 66 en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22.10.1996, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,
namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen :
-gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd) in casu :
een asstenen muur, en deze onwettige toestand in stand te hebben gehouden
De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde (ligging-gemeente, straat, nummer of plaatselijke benaming)

aard en oppervlakte : huis - 8a 61ca
wijk en nummer van het kadaster :
en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:
., geboren , bediende, wonende te

(66.18.2209/92).

Aannemende dat er aanleiding bestaat om ten aanzien van de tenlastelegging A slechts correctionele straffen uit te spreken wegens verzachtende omstandigheden spruitende uit de afwezigheid van vroegere veroordelingen tot criminele straffen in hoofde van de eerste verdachte en het blanco strafregister in hoofde van de tweede verdachte (art.1 en 2 Wet 4.10.1867 op de verzachtende omstandigheden, zoals gewijzigd bij art.46 en 47 van de wet van 11 juli 1994 betreffende de politierechtbanken en houdende een aantal bepalingen betreffende de versnelling en de modernisering van de strafrechtspleging).

II. Not.nr.52.99.4985/94/10 – In de zaak van HET OPENBAAR MINISTERIE

en van de burgerlijke partijen die zich op 3 augustus 1994 burgerlijke partij hebben gesteld bij de onderzoeksrechter te Dendermonde

1. , wonende te
in zijn hoedanigheid van burgemeester (thans gewezen) van

en

2. , wonende te in
zijn hoedanigheid van politiecommissaris (thans gewezen)te
, thans wonende te

TEGEN

Volgens de verwijzing door de Raadkamer dd.6.3.1998 :

Nr. , bediende, geborer
, wonende te

Volgens inlichtingenbulletin en uittreksel Rijksregister :

Verdacht van : Meermaals, te op 4.8.1992, 20.4.1993, 20.9.1993, 22.10.1993, 4.11.1993

A.aan die klacht doet, in openbare plaatsen of bijeenkomsten, kwaadwillig een bepaald feit ten laste gelegd te hebben dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, met de omstandigheid dat de tenlasteleggingen gericht waren hetzij tegen enige dragers of agenten van het gezag of tegen enig persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, hetzij tegen enig gesteld lichaam, naar aanleiding van de feiten in verband met hun bediening.

B.Kwaadwillig bij de overheid, schriftelijk een lasterlijke aangifte ingediend te hebben ten nadele van

C.Onder bevel of onder een voorwaarde, mondeling
te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf is gesteld.

III. Not.nr.52.99.6465/95/18 – In de zaak van HET OPENBAAR MINISTERIE

En van de burgerlijke partij zich gesteld voor de onderzoeksrechter te Dendermonde op 27 december 1995,

, geboren in leven
wonende te , thans overleden en het geding
hernomen door zijn rechtspovolgers :

1. wonende te
2. wonende te
3. wonende te

TEGEN

1.nr. , gepensioneerde, geborer
, wonende te

2.nr. , bediende, geboren
wonende te

Verdacht van :

Als daders om het misdrijf uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks medegewerkt te hebben of om, door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder hun bijstand het misdrijf niet had kunnen worden gepleegd : te

De eerste en de tweede :

A.Op 12/10/1995 :
met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, valsheid in handels-, bank of private geschriften te hebben gepleegd, hetzij door valse handtekeningen, hetzij door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, hetzij door overeenkomsten, beschikkingen, verbintenissen of schuldbevrijdingen valselijk te hebben opgemaakt of door ze achteraf in de akten in te voegen, hetzij door toevoeging of vervalsing van bedingen, verklaringen of feiten die deze akten ten doel hadden op te nemen en vast te stellen, de valsheid erin bestaande een brief te hebben gericht aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dienst Ruimtelijke Ordening en Stedebouw, zogezegd uitgaande van en waarin bouwovertredingen werden aangeklaagd door bewoners der panden gelegen in de , teneinde hen bij de buurt in een slecht daglicht te stellen,
en wat hetzelfde bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, gebruik te hebben gemaakt vermeld vals stuk wetende dat het vals was, ten nadele van
Wet. 52.61.100.659/95/18).

B.Meermaals, op ongekende data vanaf +/- 1/8/'95 tot op 27/12/'95.

Kwaadwillig, in een der bij art. 444 van het strafwetboek aangeduide gevallen, namelijk aar die klacht ingediend heeft, een bepaald feit te hebben ten laste gelegd dat eer kan krenken of aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet werd geleverd, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat (laster) (art. 443 en 444 SWB);
en ondermeer

•Op 18/7/'95 : diverse affiches voor hun venster te hebben opgehangen met lasterlijke aantijgingen, namelijk feiten van vandalisme en vergifteging van een hond. Op ijzeren toegangshek in zwarte verf te hebben geschilderd "beschadiging van poort en klimrek" (Not. 52.18.705/95/18).
•Op 6/8/'95 : het aanbrengen van twee uithangborden aan gevel van woning met de volgende teksten : "15/8/'93 : 2de verjaardag poging tot doodslag met voorbedachte rade. Toebrengen van vrijwillige slagen met inzicht om te doden door : :" en "Lasterlijke en bedrieglijke aangifte door
Valère aan de administratie der Belastingen ..." (Not. 52.24.1008/95/18).
•Op3/9/'95 : aanbrengen van panelen aan woning met mededeling dat gerechtelijke procedure bij het Vredegerecht aanhangig is wegens onrechtmatige boomaanplantingen tegen scheidingslijn, teneinde aldus toekomstige kopers van het kwestieuze eigendom af te schrikken (Not. 52.18.922/95/18).
alles ten nadele van .

C.Meermaals, op 27/2/'95 en 16/10/'95 :
Kwaadwillig schriftelijk een lasterlijke aangifte te hebben ingediend bij de overheid tegen . (art. 445, al. 2 SWB);
Namelijk :
- Op 27/2/'95 : brief gericht aan de Rijksdienst van Pensioenen waarbi valselijk werd beschuldigd van zwartwerk.
- Op 16/10/'95 : brief gericht aan Ontvanger van Registratie en Domeinen waarbij er valselijk werd van beschuldigd de Woning lager te hebben laten schrijven dan de verkoopprijs,
telkens ten nadele van .

D.Meermaals, op 14 of 15/8/'95 en op 20/8/'95.
Hetzij door daden, hetzij door geschriften, prenten of zinnebeelden, beledigd te hebben in één van de omstandigheden in art. 444 SWB bepaald, in casu :
- op 14 of 15/8/'95 : op scheidingsmuur tussen hun eigendom en deze van benadeelde, een prikkeldraad te hebben gespannen waarop volgende tekst werd bevestigd : ."
(Not. 45.18.831/95/18).
- op 20/8/'95 : aanbrengen van een paneel op zijgevel woning met de volgende tekst " -?" (Not. 52.18.869/95/18)
allen ten nadele van .

E.Meermaals, op 18/7/'95 - 6/8/'95 - 3/9/'95 - 14 of 15/8/'95 en 20/8/'95

Bij inbreuk op art. 1 B.W. 29.12.1945, opschriften, affiches, beeld- en fotografische voorstellingen, vlugschriften, en plakbriefjes op de openbare weg en op de bomen, aanplantingen, plakborden, voor- en zijgevels, muren, omheiningen, pijlers, palen, luiken, bouwwerken, monumenten en andere langs de openbare weg of in de onmiddellijke nabijheid ervan liggende opstanden te hebben aangebracht op andere plaatsen dan die welke door de gemeenteoverheden tot aanplakking zijn bestemd of vooraf en schriftelijk werden vergund door de eigenaars of door de gebruiksgerechtigde voor zover de eigenaar insgelijks zijn akkoordbevinding vooraf en schriftelijk heeft betuigd, ten nadele van . (Not. 52.18.705/95/18 - 52.24.1008/95/18 - 52.18.922/95/18 - 52.18.869/95/18).

F. Op 12/10/'95

In het openbaar een naam te hebben aangenomen die het niet toelaat, in casu de naam namelijk in de brief gericht aan de Vlaamse Gemeenschap, Dienst Ruimtelijke Ordening en Stedebouw ten nadele van not. 52.61.100659/95/18).

IV. Not.nr. 45.24.61/98/10 – In de zaak van HET OPENBAAR MINISTERIE

TEGEN

Nr.
gepensioneerde, geboren , wonende te

Verdacht van : te :

A.op 18 januari 1998 :
Met het oogmerk om te schaden, rijtuigen, wagons of motorvoertuigen, namelijk de voorruit van de personenauto met nummerplaat geheel of ten dele te hebben vernield of onbruikbaar gemaakt ten nadele van
(45.24.61/98).

B.Meermaals, namelijk op 18 januari 1998 en op 23 februari 1998 :
In overtreding van art. 3, 4, 17, 20, 22 van de wet van 3 januari 1933, gewijzigd bij de wet van 30 januari 1991, namelijk type var vervaardigd, hersteld, te koop gesteld, verkocht, uitgedeeld, ingevoerd, vervoerd, opgeslagen of gedragen te hebben, zijnde een wapen dat geacht wordt een verboden wapen te zijn. (OS 677/98).

C.op 23 februari 1998 :
Door gebaren of zinnebeelder te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf gesteld is.
(45.63.100186/98).

V. Not.nr.52.99.31/97/18 – In de zaak van HET OPENBAAR MINISTERIE

en van de burgerlijke partij :

_____ bediende, geboren
wonende te

die zich burgerlijke partij heeft gesteld voor de heer onderzoeksrechter te Dendermonde op 14/01/1997

TEGEN

Nr. bediende, geboren
, wonende te

Verdacht van :

Te op een niet nader bepaalde datum in september 1996
Bij inbreuk op art. 445 SWB schriftelijk aan een persoon namelijk
lasterlijke aantijgingen tegen zijn ondergeschikte namelijk te
hebben toegestuurd

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Dendermonde, 16° correctionele Kamer, dd.12 december 2000 op tegenspraak gewezen werd, na vooraf toepassing te hebben gemaakt van artikel 65 Sw.in hoofde van beklaagden

verder als volgt beslist :

De rechtbank verbetert de dagvaarding als volgt :

DOSSIER NOT. NR. 52.99.6465/98/18

B. "" Te op ongekende data vanaf +- 01.08.1995 tot op 27.12.1995 : Kwaadwillig, in een der bij art. 444 van het strafwetboek aangeduide gevallen, een bepaald feit te hebben ten laste gelegd dat de eer kan krenken of aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet werd geleverd, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegde feit toelaat en ondermeer

1. ten nadele van op 18.07.1995

diverse affiches voor hun venster te hebben opgehangen met lasterlijke aantijgingen, namelijk feiten van vandalisme en vergiftiging van een hond, alsmede op een ijzeren toegangshek in zwarte verf te hebben geschilderd
(Not. 52.18.705/95).

2. Ten nadele van

- op 06.08.1995 : het aanbrengen van twee uithangborden aan gevel van woning met de volgende teksten "15.08.1993 : 2-de verjaardag poging tot doodslag met voorbedachten rade. Toebrengen van vrijwillige slagen met inzicht om te doden door : en "lasterlijke en bedrieglijke aangifte door aan de administratie der Belastingen ..." (DE 52.24.1008.95)

- op 03.091995 : aanbrengen van panelen aan woning met mededeling dat gerechtelijke procedure bij het Vredegerecht aanhanging is wegens onrechtmatige boomaanplantingen tegen scheidingslijn, teneinde aldus toekomstige kopers van het kwestieuze eigendom af te schrikken" (DE 52.18.922.95)"".

DOSSIER NOT. NR. 63.18.1718/92/10 -

"J. de eerste :

1. Op 14 oktober 1996 : kwaadwillig een bepaald feit ten laste gelegd te hebben dat zijn eer kan krenken of hem aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegd feit toestaat, ten nadele van en

2. Op niet nader te bepalen datum begin oktober 1996, kwaadwillig een bepaald feit ten laste gelegd te hebben dat haar eer kan krenken of haar aan de openbare verachting kan blootstellen en waarvan het wettelijk bewijs niet wordt geleverd, wanneer de wet het bewijs van het ten laste gelegd feit niet toestaat, ten nadele van

Stelt vast dat in hoofde van de beklaagde geen misdrijf wordt weerhouden.

Verzendt hem van het vervolg zonder kosten.

Spreekt de beklaagde 'RIJ van de tenlastelegging B, zoals geherkwalificeerd feiten dd. 3.9.1995 en C onder not. nr. 52.99.6465/95/18 en de tenlastelegging H onder not.nr. 63.18.1718/92/10.

Spreekt de beklaagde VRIJ van de tenlastelegging B, zoals geherkwalificeerd, feiten dd. 3.9.1995 en C onder not. nr. 52.99.6465/95/18 en de tenlastelegging H onder not.nr. 63.18.1718/92/10.

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten sub A, B 2, C, D, E, I, J, zoals geherkwalificeerd onder not. nr. 63.18.1718/92/10 en de feiten hierboven vermeld onder A, B en C onder not. nr. 52.99.4985/94/10 en de feiten hierboven vermeld onder A, B,zoals geherkwalificeerd feiten dd. 18.7.1995 en 6.8.1995 , D, E en F onder not. nr. 52.99.6465/95/18 en de feiten onder not. nr. 52.99.31/97/18 samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van EEN JAAR en tot een geldboete van HONDERD FRANK, met 1990 decimes verhoogd, twintigduizend frank bedragende.

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten sub F en G samen onder not. nr. 63.18.1718/92/10 tot een geldboete van TWEEHONDERD FRANK, met 1990 decimes verhoogd, veertigduizend frank bedragende.

Spreekt bij toepassing van artikel 39 § 2 van het Decreet van 28.6.1985 het verbod uit om een inrichting met honden te exploiteren gedurende een termijn van EEN JAAR.

Veroordeelt de beklaagde wegens de feiten sub K onder not. nr. 63.18.1718/92/10 tot een geldboete van HONDERD FRANK, met 1990 decimes verhoogd, twintigduizend frank bedragende.

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van EEN JAAR ;

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats;

Zegt dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter;

Veroordeelt de beklaagde om aan de Gemachtigde Ambtenaar te betalen een dwangsom van 1.000,-frank per dag verwijl in de uitvoering van het herstel vanaf 13.12.2001, met een maximum-bedrag van 200.000,-frank waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt;

Veroordeelt de beklaagde wegens sub A, B 1, C, E, I onder not. nr. 63.18.1718/92/10 en de feiten hierboven vermeld onder A, B, zoals geherkwalificeerd feiten dd. 18.7.1995 en 6.8.1995 D, E en F onder not. nr. 52.99.6465/95/18 en de feiten sub A, B en C onder not. nr. 45.24.61/98/10 samen tot een HOOFDGEVANGENISSTRAF van EEN JAAR en tot een geldboete van HONDERD FRANK, met 1990 decimes verhoogd, twintigduizend frank bedragende.

Begroot de gerechtskosten om de som van 81.012 frank.

Veroordeelt de beklaagder
solidair tot een gedeelte der gerechtskosten, deze aan hun zijde in hun geheel begroot op de som van 80.817 frank.

Legt de overige kosten ten laste van de Belgische Staat.

Legt de veroordeelden elk bovendien een vergoeding op van duizend frank (wet 28.7.1992 -K.B. 23.12.1993 tot wijziging van artikel 91 K.B. 28.12.1950).

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van TIEN FRANK, met 1990 decimes verhoogd, tweeduizend frank bedragende te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, namelijk deze bijdrage DRIEMAAL in hoofde van de beklaagde
en EENMAAL in hoofde van de beklaagde

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboeten zullen kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van telkens één maand voor elke uitgesproken geldboete van honderd frank en van twee maand voor de uitgesproken geldboete van tweehonderd frank.

Verklaart verbeurd de overtuigingsstukken ter griffie alhier gekend onder het nummer eigendom van beklaagde _____ en gediend hebbend tot het plegen van het misdrijf sub B onder not. nr. 45.24.61/98/10 en de overtuigingsstukken ter griffie alhier gekend onder het nummer eigendom van beklaagde en gediend hebbend tot het plegen van het misdrijf sub D onder not. nr. 63.18.1718/92/10.

Beveelt de voeging bij het dossier van de overtuigingsstukken ter griffie alhier gekend onder de nummers

Overwegende dat de veroordeelden
nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maand en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zullen misdragen, gelast gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een gedeelte groot DRIE MAAND van de lastens elk der beklaagden uitgesproken hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR.

Op burgerrechtelijk gebied :
==========

Veroordeelt de beklaagden
solidair om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij
de som van VIJFENTWINTIGDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 15.8.1995 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het meer- en andersgevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde _ om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij de som van TIENDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 21.03.1996 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het meer- en andersgevorderde af als ongegrond.

Verleent aan de burgerlijke partij zoals gesteld tegen akte van de afstand van haar klacht.
Zegt dat ze zelf de kosten van haar stelling dient te dragen.

Veroordeelt de beklaagde _ om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij de som van TIENDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 21.3.1996 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Wijst het meer- en andersgevorderde af als ongegrond.

Verleent aan de burgerlijke partij oals gesteld tegen
_akte van de afstand van haar klacht.
Zegt dat ze zelf de kosten van haar stelling dient te dragen.

Veroordeelt om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij de PROVISIE van EEN FRANK, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Veroordeelt _____ om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij de PROVISIE van EEN FRANK, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.

Veroordeelt de beklaagde _ om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke parti le som van VIJFENTWINTIGDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 14.10.1996 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Zegt dat de rechtbank zich onbevoegd dient te verklaren om te statueren nopens de vordering van de burgerlijke partij zoals gesteld tegen _

Zegt dat deze burgerlijke partij zelf de kosten van haar stelling dient te dragen.

Zegt dat de rechtbank zich onbevoegd dient te verklaren om te statueren nopens de vordering van de burgerlijke partij zoals gesteld tegen _
Zegt dat deze burgerlijke partij zelf de kosten van haar stelling dient te dragen.

Veroordeelt de beklaagden _
solidair om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij
de som van VIJFENTWINTIGDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 1.1.1997 (gemiddelde datum) tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.
Wijst meer- en andersgevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke parti le PROVISIE van EEN FRANK, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten.
Wijst meer- en andersgevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt de beklaagde _ om te betalen als schadevergoeding aan de burgerlijke partij de som van VIJFENTWINTIGDUIZEND FRANK, te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 15.9.1996 tot op heden en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld :

1) op 19 december 2000 door de eerste en de tweede beklaagden tegen alle schikkingen;
2) op 27 december 2000 door het Openbaar Ministerie tegen allen.

Gehoord in openbare terechtzitting van 11 september 2002 in de Nederlandse taal:

- de eerste beklaagde in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf, bijgestaan door Meester advocaat te
- de tweede beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door Meester advocaat te
- de derde beklaagde, evenals burgerlijke partij in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door Meester advocaat te
- de burgerlijke partijen in hun eis, vertegenwoordigd door Meester advocaat te
- de burgerlijke partij in zijn eis, vertegenwoordigd door Meester advocaat te
- de burgerlijke partij in zijn eis, vertegenwoordigd door Meester advocaat te
- de burgerlijke partijen baut, die in hun hoedanigheid van erfgenamen van wijlen overleden op het geding hernomen hebben, in hun eis, vertegenwoordigd door Meester advocaat te

Advocaat-generaal, in zijn vordering.

1. Procesrechtelijk.

De tegen het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 12 december 2000 ingestelde hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

Ter zitting van 11 september 2002 werd de eerste beklaagde door het Hof in kennis gesteld dat het Hof zich het recht voorbehoudt de tenlasteleggingen F en K (beide met notitienummer 63.18.1718/92) te heromschrijven als volgt:

> *<u>Tenlastelegging F</u> (te sedert 25 maart 1993 tot op datum dagvaarding):*
> *Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4§1, 29, 30 en 30 § 1-1°, en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S. 17.9.1985) zonder vergunning een vergunningsplichtige inrichting te hebben geëxploiteerd of veranderd en namelijk bij inbreuk op de artikelen 1, 5 §1 en 80 van het Besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaams Reglement de milieuvergunning (B.S. 20.6.1991) spijts het verbod, zonder voorafgaande schriftelijke*

en uitdrukkelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd, ter zake een inrichting waarin meer dan tien volwassen honden worden gehouden, die overeenkomstig de indelingslijst, namelijk de aan het voormeld Besluit van 6.2.1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen, wordt ingedeeld onder nummer 9.9.2 als behorend tot klasse 2 van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen.

<u>Tenlastelegging K</u> (te sedert niet nader te bepalen datum in juli 1986 tot datum dagvaarding).
Bij inbreuk op artikel 44 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997 en vanaf 25 maart 1997 bij inbreuk op artikel 42 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997), door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, respectievelijk decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen te hebben gebouwd, een grond gebruikt voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, afgebroken, herbouwd of een bestaande woning verbouwd, instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd ter zake, door het bouwen van een asstenen muur en het instandhouden van deze onwettige toestand (kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat voorwerp is van het misdrijf, zijnde aard en oppervlakte: huis 8a 61ca; wijk en nummer van het kadaster: se en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: geboren bediende, wonende te , terwijl de ten laste gelegde feiten thans een inbreuk uitmaken op artikel 99 § 1.1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146, 1° lid 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000) en 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001).

Het betreft dezelfde feiten als de eerste beklaagde aanvankelijk ten laste gelegd. Eerste beklaagde werd in de mogelijkheid gesteld zich desbetreffend te verdedigen

2. Strafrechtelijk.

Met betrekking tot de eerste beklaagde

De betichtingen
- H (notitienummer 63.18.1718/92),
- B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995) en C (alle m.b.t. notitienummer 52.99.6465/95)

de eerste beklaagde ten laste gelegd komen blijkens de behandeling voor het Hof zoals voor de eerste rechter niet bewezen voor, evenals bijkomend wat betreft de tenlastelegging A (notitienummer 63.18.1718/92).

Terzake is het immers, de overwegingen van de eerste rechter ter zake eveneens in acht genomen, zo :

- dat met betrekking tot de tenlastelegging A (notitienummer 63.18.1718/92), de nagemaakte bouwvergunningsaanvraag niet als een beschermd geschrift in de zin van artikel 194 van het strafwetboek kan beschouwd worden; het is duidelijk dat aan het stuk, dat kadert in de gepleegde pesterijen, onvoldoende geloofwaardigheid kon worden gehecht en dat het in rechte nooit gevolgen had kunnen hebben en dus ook geen enkele uitwerking tegenover derden.

- dat met betrekking tot de tenlasteleggingen H (notitienummer 63.18.1718/92) en C (notitienummer 52.99.6465/95) het Hof, evenals de eerste rechter, niet anders kan dan vaststellen dat deze feiten wel aangehaald worden door wijlen de heer Depessemier maar dat de brieven niet in het dossier zitten en het onderzoek ter zake dan ook onvoldoende gevoerd werd om het Hof toe te laten te oordelen over de beweerde lasterlijke aangiften. Een aanvullend onderzoek komt thans, meer dan vijf jaar na de feiten, niet meer opportuun over.

- dat met betrekking tot de tenlastelegging B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995 – notitienummer 52.99.6465/95) er effectief een procedure voor het Vredegerecht aanhangig is, dewelke blijkbaar door geen enkele partij nog benaarstigd wordt waardoor er nog geen einduitspraak is. De vermelding dat het geschil betrekking heeft op "onrechtmatige boomaanplantingen tegen de scheidingslijn" is daarbij niet van aard dat daardoor de eer van wijlen kon gekrenkt worden of dat hij daardoor aan de openbare verachting zou blootgesteld zijn.

Eerste beklaagde dient dan ook voor de tenlasteleggingen A (notitienummer 63.18.1718/92), H (notitienummer 63.18.1718/92), B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995 – notitienummer 52.99.6465/95) en C

(notitienummer 52.99.6465/95) ontslagen te worden van rechtsvervolging zonder kosten.

De overige tenlasteleggingen:

- B.2, C, D, E, F(zoals heromschreven door het Hof), G, I, J.1(zoals veranderd door de eerste rechter), J.2(zoals veranderd door de eerste rechter), K (zoals heromschreven door het Hof), (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B en C (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.4985/94),
- A, B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)
- het feit vermeld onder het notitienummer 52.99.31/97

komen blijkens de behandeling voor het Hof, zoals voor de eerste rechter, wel bewezen voor. Deze tenlasteleggingen werden door eerste beklaagde ten andere ook niet betwist zoals uitdrukkelijk ter zitting van 11/09/2002 naar voor gebracht. Het Hof sluit zich betreffende deze tenlasteleggingen aan bij de overwegingen van de eerste rechter.

De bewezen bevonden feiten

- B.2, C, D, E, I, J.1(zoals veranderd door de eerste rechter) , J.2(zoals veranderd door de eerste rechter), (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B en C (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.4985/94),
- A, B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)
- het feit vermeld onder het notitienummer 52.99.31/97

de eerste beklaagde ten laste gelegd zijn de uiting van een zelfde strafbare gedraging zodat voor ze samen slechts een straf de zwaarste dient te worden opgelegd.

De aard van deze bewezen bevonden feiten en de bijzondere omstandigheden waarin ze werden gepleegd, wettigen naar het oordeel van het Hof, mede in acht genomen het tijdsverloop sedert de datum der feiten, het opleggen van een hoofdgevangenisstraf en geldboete, zoals hierna bepaald. Eerste beklaagde dient te beseffen dat haar houding onaanvaardbaar is en dat, welke levenswijze zij er ook wil op nahouden, daarbij altijd de leefwereld van de om haar wonenden moet gerespecteerd worden. In plaats daarvan is zij stelselmatig de buurt gaan terroriseren, maakte zij elke vorm van dialoog en/of samenleven onmogelijk en was haar voornaamste doelstelling de personen in de buurt of degenen die ambtshalve en/of professioneel dienden tussen te komen, te bekladden. Uit de behandeling ter terechtzitting is daarbij gebleken dat de situatie nog altijd blijft voortduren en de tijd haar niet tot andere gedachten en bezinning heeft gebracht.

Het Hof is dan ook van oordeel dat een werkstraf de eerste beklaagde er niet van zal weerhouden in de toekomst nog dergelijke feiten te plegen zodat het niet opportuun voorkomt dergelijke werkstraf op te leggen. Integendeel, een strenge hoofdgevange-

nisstraf zal haar hopelijk tot bezinning brengen en haar alle intentie om nog dergelijke feiten, waardoor de gemoedsrust van een ganse groep mensen ernstig verstoord werd, te plegen ontnemen. Het Hof is op grond van dit alles dan ook van oordeel dat de hoofdgevangenisstraf dient vermeerderd te worden tot drie jaar. De door de eerste rechter opgelegde geldboete komt het Hof passend voor.

Hierbij dient te worden benadrukt dat de zwaardere straffen, ingesteld door de wet van 26 juni 2000, ingevolge het bepaalde in het artikel 2, tweede lid van het strafwetboek niet kunnen worden toegepast op misdrijven gepleegd, zoals ter zake, voor 1 januari 2002, datum waarop de artikelen 2, 3 en 4 van voormelde wet in werking zijn getreden, zodat de voorheen geldende mildere strafbepalingen dienen te worden toegepast, met dien verstande dat de geldboeten thans dienen te worden uitgedrukt in euro zodat de door de eerste rechter opgelegde geldboete dient gelezen als een geldboete van ((100 BEF / 40,3399), te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro.

Aan de eerste beklaagde mag de gunst van het probatieuitstel van een gedeelte van deze hoofdgevangenisstraf, zoals hierna bepaald, worden verleend mits naleving van de hiernavolgende, ter terechtzitting van 11 september 2002 door de beklaagde aanvaarde, probatievoorwaarden:

- van algemeen goed gedrag zijn;
- regelmatig contact houden met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie
- eender welk buurtprobleem bespreekbaar stellen met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie;
- de richtlijnen van de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie opvolgen
- zo de probatiecommissie of ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie het nuttig of nodig achten zich ambulant of residentieel psychiatrisch te laten behandelen;
- zich volledig inzetten om de burgerlijke partijen zo spoedig mogelijk en integraal te vergoeden.

De eerste beklaagde voldoet immers aan de wettelijke voorwaarden daartoe gezien de weerhouden straffen de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaan en zij nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

Dit (gedeeltelijk) probatieuitstel, wordt opgelegd in de hoop dat, naast de opgelegde veroordeling, deze externe controle haar er toe zal aanzetten in de toekomst geen nieuwe dergelijke feiten te plegen en zich sociaal te rehabiliteren.

De in hoofde van eerste beklaagde bewezen bevonden feiten

- F(zoals heromschreven door het Hof) en G, (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),

de eerste beklaagde ten laste gelegd zijn de uiting van een zelfde strafbare gedraging zodat voor ze samen slechts een straf de zwaarste dient te worden opgelegd.

De aard van deze bewezen bevonden feiten en de bijzondere omstandigheden waarin ze werden gepleegd, wettigen naar het oordeel van het Hof, mede in acht genomen het tijdsverloop sedert de datum der feiten, het opleggen van de straf, inbegrepen het verbod tot exploitatie van een inrichting waarin meer dan tien volwassen honden worden gehouden, zoals door de eerste rechter bepaald. Eerste beklaagde, die zeer goed wist dat ze niet over de nodige vergunning beschikte wanneer ze de hondeninrichting begonnen is (zie proces-verbaal dd. 22/07/92), liet zich hierdoor niet van haar plannen afbrengen en is er in geslaagd deze wederrechtelijke toestand onverminderd te laten voortduren. Dit zichzelf recht doen, waarbij ze meer dan vermoedelijk doch onterecht hoopte dat het creëren van de wederrechtelijke feitelijke toestand uiteindelijk de afgifte van een vergunning tot gevolg zou hebben, is onaanvaardbaar en getuigt van een compleet gebrek aan burgerzin. Eerste beklaagde dient te beseffen dat door haar houding de rust van de omgeving volledig verstoord werd. Een geldboete zal haar tevens doen inzien dat haar gedrag geen financieel gewin tot gevolg mag hebben. Het uitgesproken verbod is passend gezien de situatie, hoewel een van de belangrijkste oorzaken van de gecreëerde onrust, onveranderd blijft voortduren en eerste beklaagde iedere wettelijke reglementering ter zake blijft negeren.

Om de hoger vermelde redenen dient de geldboete thans te worden uitgedrukt in euro zodat de door de eerste rechter opgelegde geldboete dient gelezen als een geldboete van ((200 BEF / 40,3399), te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 991,57 euro.

De aard van het bewezen bevonden feit K(zoals heromschreven door het Hof), (notitienummer 63.18.1718/92), en de bijzondere omstandigheden waarin het werden gepleegd, wettigen naar het oordeel van het Hof, mede in acht genomen het tijdsverloop sedert de datum van het feit het opleggen van de straf en bijkomende maatregelen, zoals door de eerste rechter bepaald. Ook hier kan niet anders dan vastgesteld worden dat eerste beklaagde alle wettelijke reglementeringen negeert en terug geen enkele moeite doet om een eind te maken aan de wederrechtelijke toestand. Dit is terug een bewijs van haar asociale en negatieve ingesteldheid, waarbij zij, met een houding die als het ware straffeloosheid suggereert, uiteindelijk terug een feit heeft gesteld die alleen maar gevoelens van onmacht en frustratie bij haar buren tot gevolg hebben. Uit haar strafrechtelijk verleden volgt trouwens dat eerste beklaagde reeds voor soortgelijke feiten in aanmerking kwam wat aantoont dat ze geen enkel respect heeft voor de wettelijke voorschriften.

Om de hoger vermelde redenen dient de geldboete thans te worden uitgedrukt in euro zodat de door de eerste rechter opgelegde geldboete dient gelezen als een geldboete van ((100 BEF / 40,3399) te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro. Gelet op de wet tot invoering van de euro dient het bedrag van de dwangsom thans eveneens uitgedrukt te worden in euro zodat de dwangsom thans bepaald wordt op (1.000 BEF/40,3399=) 24,79 euro per dag met een maximumbedrag van (200.000 BEF/40,3399=) 4.957,87 euro waarboven geen dwangsom meer verbeurd kan worden.

Met betrekking tot de tweede beklaagde

De betichtingen
- H (notitienummer 63.18.1718/92),
- B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995) en C (alle m.b.t. notitienummer 52.99.6465/95)

de tweede beklaagde ten laste gelegd komen blijkens de behandeling voor het Hof zoals voor de eerste rechter niet bewezen voor, evenals bijkomend wat betreft de tenlasteleggingen A en J (alle m.b.t.notitienummer 63.18.1718/92), zodat tweede beklaagde voor deze tenlasteleggingen van rechtsvervolging zonder kosten dient te worden ontslaan.

Betreffende de tenlasteleggingen A en H (beide m.b.t. notitienummer.63.18.1718/92), B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995) en C (alle m.b.t. notitienummer 52.99.6465/95) kan het Hof verwijzen naar de overwegingen zoals hiervoor aangehaald met betrekking tot de eerste beklaagde.

Betreffende de tenlastelegging J dient het Hof vast te stellen dat zowel eerste en tweede beklaagde voor deze tenlastelegging vervolgd werden maar dat de eerste rechter deze tenlastelegging enkel weerhouden heeft in hoofde van de eerste beklaagde, vervolgens geoordeeld heeft dat deze tenlastelegging enkel bewezen voorkwam wat betreft eerste beklaagde, maar hieromtrent tenslotte geen uitspraak heeft gedaan betreffende de tweede beklaagde. Tweede beklaagde dient voor deze tenlastelegging vrijgesproken te worden gezien uit het strafonderzoek volgt dat hij effectief niet aanwezig was bij deze feiten. Uit de verklaringen van zowel
als volgt telkenmale dat de eerrovende uitlatingen zoals bedoeld in de tenlastelegging J (notitienummer 63.18.1718/92), uitsluitend door eerste beklaagde geuit werden (zie de processen-verbaal DE.52.61.100775/96 en DE.52.61.100768/96).

De overige tenlasteleggingen:
- B.1, C, E, I (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)

- A, B, C (alle m.b.t. het notitienummer 45.24.61/98

komen blijkens de behandeling voor het Hof, zoals voor de eerste rechter, bewezen voor. Deze tenlasteleggingen werden door tweede beklaagde ten andere ook niet betwist zoals uitdrukkelijk ter zitting van 11/09/2002 naar voor gebracht. Het Hof sluit zich betreffende deze tenlasteleggingen aan bij de overwegingen van de eerste rechter

Deze bewezen bevonden feiten

- B.1, C, E, I (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)
- A, B, C (alle m.b.t. het notitienummer 45.24.61/98)

de tweede beklaagde ten laste gelegd zijn de uiting van een zelfde strafbare gedraging zodat voor ze samen slechts een straf de zwaarste dient te worden opgelegd.

De aard van deze bewezen bevonden feiten en de bijzondere omstandigheden waarin ze werden gepleegd, wettigen naar het oordeel van het Hof, mede in acht genomen het blanco strafrechtelijk verleden van deze beklaagde en het tijdsverloop sedert de datum der feiten, het opleggen van een hoofdgevangenisstraf en geldboete, zoals hierna bepaald. Tweede beklaagde dient te beseffen dat zijn houding onaanvaardbaar is en dat hij de belangen van eerste beklaagde niet dient door stelselmatig daden van laster, agressie en terreur te plegen tegenover de personen in de buurt of degenen die ambtshalve en/of professioneel dienen tussen te komen. Uit de behandeling ter terechtzitting is daarbij gebleken dat tweede beklaagde blijkbaar nog altijd niet tot andere gedachten en bezinning gekomen is. Daarbij dient vastgesteld dat tweede beklaagde in het begin wellicht nog optrad voor de belangen van eerste beklaagde maar gaandeweg handelingen is beginnen stellen die louter gericht waren op het terroriseren van de omgeving. Tweede beklaagde blijkt nog altijd niet te beseffen dat zijn onrechtmatig optreden niet alleen veel frustratie maar ook veel menselijk leed oplevert.

Het Hof is dan ook van oordeel dat een werkstraf de tweede beklaagde er niet van zal weerhouden in de toekomst nog dergelijke feiten te plegen zodat het niet opportuun voorkomt dergelijke werkstraf op te leggen. Een strenge gevangenisstraf zal hem hopelijk tot bezinning brengen en hem alle intentie om nog dergelijke feiten, waardoor de rust van een ganse groep mensen ernstig verstoord werd, te plegen ontnemen. Het Hof is op grond van dit alles van oordeel dat de hoofdgevangenisstraf dient vermeerderd te worden tot drie jaar. De door de eerste rechter opgelegde geldboete komt het Hof passend voor.

Om de hoger vermelde redenen dient de geldboete thans te worden uitgedrukt in euro zodat de door de eerste rechter opgelegde geldboete dient gelezen als een geldboete van ((100 BEF/40,3399), te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro.

Aan de tweede beklaagde mag de gunst van het probatieuitstel van een gedeelte van deze hoofdgevangenisstraf, zoals hierna bepaald, worden verleend mits naleving van de hiernavolgende, ter terechtzitting van 11 september 2002 door de tweede beklaagde aanvaarde, probatievoorwaarden:

- van algemeen goed gedrag zijn;
- regelmatig contact houden met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie
- eender welk buurtprobleem bespreekbaar stellen met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie;
- de richtlijnen van de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie opvolgen
- zo de probatiecommissie of ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie het nuttig of nodig achten zich ambulant of residentieel psychiatrisch te laten behandelen;
- zich volledig inzetten om de burgerlijke partijen zo spoedig mogelijk en integraal te vergoeden.

De tweede beklaagde voldoet immers aan de wettelijke voorwaarden daartoe gezien de weerhouden straffen de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaan en hij nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

Dit (gedeeltelijk) probatieuitstel, wordt opgelegd in de hoop dat, naast de opgelegde veroordeling, deze externe controle hem er toe zal aanzetten in de toekomst geen nieuwe dergelijke feiten te plegen en zich sociaal zal rehabiliteren.

<u>Met betrekking tot de derde beklaagde,</u>

Derde beklaagde wordt enkel vervolgd voor het feit B.2 (notitienummer 63.18.1718/92). Uit de subkaft 43.24.2179/97 volgt dat derde beklaagde op 23/02/97 aangevallen werd door eerste beklaagde, die daarbij gebruik maakte van een verboden wapen en dat de vervolgens door derde beklaagde toegebrachte slagen aan eerste beklaagde geboden waren door de onmiddellijke noodzaak van de wettige zelfverdediging van zichzelf (artikel 416 SWB).

De getuige is zeer formeel dat de agressie uitsluitend uitging van eerste beklaagde: *"Ik heb duidelijk gezien dat totaal geen beweging naar haar maakte. Zonder enige aanleiding sloeg met iets in haar hand. heeft zich afgeweerd. Ik heb niet gezien dat hij haar geslagen heeft".*

Het Hof is dan ook van oordeel dat derde beklaagde handelde uit wettige zelfverdediging (rechtvaardigingsgrond) zodat het Hof de overweging van de eerste rechter die zowel naar de uitlokking als naar artikel 71 van het strafwetboek (de onweerstaanbare dwang) verwees, ter zake niet volgt.

Er kan bijgevolg geen wanbedrijf weerhouden worden in hoofde van derde beklaagde zodat hij van verdere rechtsvervolging zonder kosten dient te worden ontslaan.

Met betrekking tot de kosten, de overtuigingsstukken, de solidariteitsbijdrage en de vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure.

De kosten die betrekking hebben op de dagvaarding van zowel gevallen in eerste aanleg als in hoger beroep, dienen ten laste gelegd van de Staat.

Eerste en tweede beklaagde dienen elk tot de helft veroordeeld te worden van de overige kosten zowel gevallen in eerste aanleg als in hoger beroep, gezien deze overige kosten alle ondeelbaar veroorzaakt werden door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen, met dien verstande evenwel dat deze thans dienen uitgedrukt in euro.

De overtuigingsstukken zijnde de verboden wapens, dienen, met het oog op vernietiging ervan, verbeurd verklaard te worden bij toepassing van artikel 4 van de wet van 03/01/1933.

De overtuigingsstukken nrs. 2-3-4-5 dienen teruggegeven te worden aan de rechtmatige eigenaar.

Het overtuigingsstuk nr. 1 dient ter beschikking gesteld van het openbaar ministerie.

Voor het overige werd door de eerste rechter passend beslist omtrent de de solidariteitsbijdrage en de vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure, welke thans evenwel dienen uitgedrukt in euro.

3. Burgerrechtelijk.

Vooraf dient het Hof vast te stellen dat:
- geen enkele burgerlijke partij incidenteel beroep heeft ingesteld
- dat de bedragen zoals door de eerste rechter toegekend door de eerste en tweede beklaagden ter zitting van 11/09/02 niet betwist werden

- ingevolge de wet tot invoering van de euro, alle bedragen thans in euro dienen uitgedrukt te worden.

Vordering tegen

Op de zitting van 30/11/99 vorderde de veroordeling van genhoven en tot de veroordeling van (1,- BEF=) 0,02 euro morele schadevergoeding meer de kosten. Zijn vordering was gesteund op de feiten B, C, I en J (alle m.b.t. notitienummer 63.18.1718/92).

Deze eis werd uitgebreid met een nota neergelegd op de zitting van 24/10/2000. Hij vorderde dan de veroordeling van
tot betalen van een schadevergoeding, moreel en materieel gemengd, van (100.000,- BEF=) 2.478,94 euro, meer de vergoedende interesten vanaf de gemiddelde datum, hetzij 01/01/97, de gerechtelijke interesten en de kosten. Zijn vordering werd dan bijkomend gesteund op de tenlasteleggingen A en C (beide m.b.t. notitienummer 45.24.61/98) en het feit B.1 (namelijk het feit dd. 18/07/95 - notitienummer 52.99.6465/995).

De eerste rechter veroordeelde
solidair tot het betalen van een bedrag van (25.000,- BEF=) 619,73 euro , meer de vergoedende interesten vanaf 01/01/97 tot op de datum van de uitspraak, en vanaf de datum van de uitspraak met de gerechtelijke interesten en de kosten.

In de mate dat de vordering van tegen gesteund is op de tenlastelegging J dient het Hof zich onbevoegd te verklaren ten gevolge van de vrijspraak van tweede beklaagde, voor deze tenlastelegging.

Voor het overige heeft de eerste rechter passend geoordeeld omtrent deze vordering.

Vordering tegen

Wijlen stelde zich burgerlijke partij voor een bedrag van (100.000,-Bef=) 2.478,94 euro uit hoofde van morele schade, meer de vergoedende interesten vanaf 15/08/95. De eerste rechter heeft dit bedrag in hoofdsom herleid tot (25.000,-BEF=) 619,73 euro.

Er dient akte gegeven te worden aan
zijnde de rechtsopvolgers van wijlen
van het hernemen van het geding. Als erfgenamen zijn ze gerechtigd jure hereditatis

op te treden. Hun vordering (ieder tot beloop van zijn eigen aandeel in de nalatenschap) dient dan ook toegekend te worden voor het bedrag van 619,73 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 15/08/95.

Omtrent de overige vorderingen.

De eerste rechter heeft passend beslist omtrent de overige vorderingen van:

- tegen namelijk de som van (10.000,- BEF =) 247,90 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 21/03/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- tegen , namelijk een provisie van (1 BEF=) 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;
- tegen namelijk de som van (10.000,- BEF =) 247,90 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 21/03/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- tegen namelijk de som van (25.000,-BEF =) 619,73 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 14/10/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- tegen namelijk de som van (25.000,- BEF =) 619,73 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 15/09/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- teger namelijk een provisie van (1 BEF=) 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;
- egen namelijk een provisie van (1 BEF=) 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;

OP DEZE GRONDEN,

het Hof, rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op :

- het artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen van het strafwetboek aangeduid door de eerste rechter, behoudens de artikel 50 en 71;
- de artikelen 2, 84, 416 en 521 alinea 2 en 3 van het Strafwetboek;
- de artikelen 3, 4, 17, 20 en 22 van de wet van 03/01/1933;
- artikel 1 van de besluitwet van 29/12/1945;

- de artikelen 2, 3, 4§1, 29, 30 en 30 § 1-1°, 39 §1.3° en 46 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (B.S. 17.9.1985), de artikelen 1, 5 §1 en 80 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 06 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement de milieuvergunning (B.S. 20.6.1991), bijlage I rubriek 9.9.2 aan het voormeld Besluit van 6.2.1991 toegevoegde lijst van de als hinderlijk beschouwde inrichtingen;
- de artikelen 44 § 1.1°, 64, 1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw tot 24 maart 1997; de artikelen 42 § 1.1°, 66, 1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (B.S. 15 maart 1997); De artikelen 99 § 1.1°, 146, 1° lid 1°, 147 en 149 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 (B.S. 8 juni 1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000) en 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001);
- de artikelen 1, 8 en 9 van de wet van 29/06/1964
- het artikel 91 van het K.B. van 28/12/1950;
- de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000;
- de wet van 30 oktober 1998;

Al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden aangehaald;

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van de correctionele rechtbank van Dendermonde van 12 december 2000 ontvankelijk en, erover beslissend met eenparigheid van stemmen,

Hervormt het bestreden vonnis, in de mate dat het aangevochten werd, en opnieuw wijzende:

<u>Strafrechtelijk</u>.

Ontslaat eerste beklaagde voor de haar ten laste gelegde feiten
- A (notitienummer 63.18.1718/92),
- H (notitienummer 63.18.1718/92),
- B(zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995) (notitienummer 52.99.6465/95)
- C (notitienummer 52.99.6465/95)

van rechtsvervolging zonder kosten.

Veroordeelt de eerste beklaagde uit hoofde van de bewezen bevonden betichtingen

- B.2, C, D, E, I, J.1 (zoals veranderd door de eerste rechter) , J.2 (zoals veranderd door de eerste rechter), (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B en C (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.4985/94),
- A, B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)
- het feit vermeld onder het notitienummer 52.99.31/97

samen tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar en tot een geldboete van ((100 BEF / 40,3399) te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro en zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn deze opgelegde geldboete van 495,79 euro zal kunnen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van een maand.

Zegt dat aan de eerste beklaagde een proeftijd wordt toegestaan door de tenuitvoerlegging van twee jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van drie jaar uit te stellen voor de duur van vijf jaar te rekenen vanaf heden, welk uitstel van rechtswege zal herroepen worden zo de beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat een veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft, onverminderd de mogelijkheid tot herroeping zo de eerste beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat veroordeling tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van tenminste een maand en ten hoogste zes maanden ten gevolge heeft gehad, en mits naleving van de hiernavolgende door haar aanvaarde probatievoorwaarden

- van algemeen goed gedrag zijn;
- regelmatig contact houden met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie
- eender welk buurtprobleem bespreekbaar stellen met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie;
- de richtlijnen van de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie opvolgen
- zo de probatiecommissie of ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie het nuttig of nodig achten zich ambulant of residentieel psychiatrisch te laten behandelen;
- zich volledig inzetten om de burgerlijke partijen zo spoedig mogelijk en integraal te vergoeden

Veroordeelt de eerste beklaagde uit hoofde van de bewezen bevonden betichtingen

- F (zoals heromschreven door het Hof) en G, (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),

samen tot een geldboete van ((200 BEF / 40,3399) te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 991,57 euro en zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn deze opgelegde geldboete van 991,57 euro zal kunnen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van twee maanden

Spreekt bij toepassing van artikel 39 §2 van het decreet van 28/06/1995 het verbod uit om een inrichting waarin meer dan tien volwassen honden gehouden worden te exploiteren gedurende een termijn van een jaar.

Veroordeelt de eerste beklaagde uit hoofde van de bewezen bevonden betichting:

- K (zoals heromschreven door het Hof), (notitienummer 63.18.1718/92)

tot een geldboete van ((100 BEF / 40,3399) te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro en zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn deze opgelegde geldboete van 495,79 euro zal kunnen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van een maand

Beveelt op vordering van de gemachtigde ambtenaar de plaats in de vorige staat te herstellen binnen een termijn van een jaar.

Beveelt voor het geval dat de plaats niet in de vorige staat wordt hersteld binnen de gestelde termijn, dat de gemachtigde ambtenaar en het College van Burgemeester en Schepenen in de uitvoering ervan van rechtswege kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert gerechtigd is de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door hen gekozen plaats.

Zegt dat eerste beklaagde als veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

Veroordeelt de eerste beklaagde om aan de gemachtigde ambtenaar te betalen een dwangsom van 24,79 euro per dag verwijl in de uitvoering van het herstel vanaf 10 oktober 2002, met een maximum bedrag van 4.957,87 euro waarboven geen dwangsom meer verbeurd wordt.

Ontslaat tweede beklaagde voor de hem ten laste gelegde feiten

- B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft het feit dd. 03/09/1995) en C (beide m.b.t. notitienummer 52.99.6465/95)
- A, H en J (alle m.b.t. notitienummer 63.18.1718/92),

van rechtsvervolging zonder kosten.

Veroordeelt de tweede beklaagde uit hoofde van de bewezen bevonden betichtingen

- B.1, C, E, I (alle m.b.t. het notitienummer 63.18.1718/92),
- A, B (zoals aangepast door de eerste rechter, enkel wat betreft de feiten dd. 18/07/95 en 06/08/95), D, E, F (alle m.b.t. het notitienummer 52.99.6465/95)
- A, B, C (alle m.b.t. het notitienummer 45.24.61/98)

samen tot een hoofdgevangenisstraf van drie jaar en tot een geldboete van ((100 BEF / 40,3399) te vermeerderen met 1990 opdecimes=) 495,79 euro en zegt dat bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn de opgelegde geldboete van 495,79 euro zal kunnen vervangen worden door een vervangende gevangenisstraf van een maand.

Zegt dat aan de tweede beklaagde een proeftijd wordt toegestaan door de tenuitvoerlegging van twee jaar van de opgelegde hoofdgevangenisstraf van drie jaar uit te stellen voor de duur van vijf jaar te rekenen vanaf heden, welk uitstel van rechtswege zal herroepen worden zo de tweede beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat een veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft, onverminderd de mogelijkheid tot herroeping zo de tweede beklaagde gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt dat veroordeling tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van tenminste een maand en ten hoogste zes maanden ten gevolge heeft gehad, en mits naleving van de hiernavolgende door hem aanvaarde probatievoorwaarden

- van algemeen goed gedrag zijn;
- regelmatig contact houden met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie
- eender welk buurtprobleem bespreekbaar stellen met de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie;
- de richtlijnen van de probatiecommissie en de ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie opvolgen
- zo de probatiecommissie of ambtenaar van de Dienst Justitiehuizen van het Ministerie van Justitie het nuttig of nodig achten zich ambulant of residentieel psychiatrisch te laten behandelen;
- zich volledig inzetten om de burgerlijke partijen zo spoedig mogelijk en integraal te vergoeden

Ontslaat de derde beklaagde voor het hem ten laste gelegde feit

- B.2 (notitienummer 63.18.1718/92),

van rechtsvervolging zonder kosten.

Legt de eerste beklaagde de verplichting op om drie maal een bedrag te betalen van 10 EUR vermeerderd met 40 opdecimes, aldus telkens gebracht op 50 EUR als bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de tweede beklaagde de verplichting op om een bedrag te betalen van 10 EUR vermeerderd met 40 opdecimes, aldus gebracht op 50 EUR als bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de eerste en de tweede beklaagde de verplichting op om ieder een bedrag te betalen van 25 EUR als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure.

Legt de kosten van dagvaarding in beide aanleggen gevallen wat de derde beklaagde betreft ten laste van de Belgische Staat.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde ieder tot de helft van de overige kosten van beide aanleggen gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie en begroot deze in eerste aanleg op (80.816 /40,3399 =) € 2003,38 en in hoger beroep op € 217,99.

Verklaart de overtuigingsstukken en verbeurd.

Beveelt de teruggave van de overtuigingsstukken ırs. 2-3-4-5 aan de rechtmatige eigenaar.

Stelt het overtuigingsstuk ır. 1 ter beschikking van het openbaar ministerie.

Burgerrechtelijk.

Verklaart zich onbevoegd om te oordelen over de burgerlijke vordering van:

- tegen in zoverre de vordering gesteund is op de tenlastelegging J (notitienummer 63.18.1718/92).

Geeft akte aan van het hernemen van het geding namens wijlen

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagde solidair tot het betalen aan:

- de som van 619,73 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke rentevoet vanaf 01/01/1997 tot op heden, met de gerechtelijke rente vanaf heden en met de kosten van stelling.
- ieder tot beloop van zijn aandeel in de nalatenschap van wijlen de som van 619,73 euro, te vermeerderen met de vergoedende intrest aan de wettelijke rentevoet vanaf 15/08/1995 tot op heden, met de gerechtelijke rente vanaf heden en met de kosten van stelling.

Veroordeelt eerste beklaagde om te betalen aan:

- een provisie van 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;
- de som van 619,73 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 14/10/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- de som van 619,73 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 15/09/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- een provisie van 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;
- een provisie van 0,02 euro, meer de gerechtelijke interesten en de kosten van de stelling;

Veroordeelt tweede beklaagde om te betalen aan:

- de som van 247,90 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 21/03/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;
- de som van 247,90 euro, meer de vergoedende interesten vanaf 21/03/1996 tot heden, de gerechtelijke interesten vanaf heden en de kosten van de stelling;

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
NEGEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN TWEE.

Aanwezig :

Raadsheer wn.Voorzitter,

Raadsheren,

Advocaat-generaal,

Griffier.